

Sandefjords Sangforening sang ved avdukingen av Sjømannsminnesmerket utenfor Sandefjords kirke 17. mai 1920.

(Resyme fra Sandefjords Blad 18. mai 1920):

Etter et intenst arbeid i den senere tid lykkes det komiteen å få plassert minnesmerket slik at det, som tidligere beregnet, kunne avsløres 17. mai.

Borgertoget hadde lagt sin marsjrute om Stockflets gate, og gjorde holdt foran minnesmerket.

Sjømandsforeningen og Maskinistforeningen tok sin plass på hver sin side av merket, og anbragte sine florumvundne faner foran dette. Hele plassen var omkranset av en veldig menneskemasse.

Komiteens formand, kaptein A. M. Abrahamsen, grep ordet og uttalte at det er meg i dag en kjær plikt å kunne fremlegge resultatet av komiteens arbeid og ide. Han takket de som hadde ydet bidrag til monumentet, og gjorde noen betraktninger om monumentets ide og betydning. Derpå avslørte kaptein Abrahamsen monumentet og overga dette til Sandefjord kommune.

Sandefjords Sangforening, under Heradstveits ledelse, sang nu "Den norske sjømand er", mens hele den store forsamling blottet sine hoder. Ordfører Hoffstad mottok monumentet på byens vegne, og takket alle som hadde medvirket ved reisningen.

Cand. teol., senere biskop, Johs. Smidt holdt derpå den egentlige avsløringstale.

Som avslutning på seremonien ringte kirkeklokkene i ett minutt mens forsamlingen blottet sine hoder.

Plaketten forteller at 32 sjøfolk, alle menn, fra Sandefjord og Sandherred omkom ved krigsforlis i årene 1914 til 1918

Kunstneren bak minnesmerket er bildehugger Gustav Lærum (1870-1938)

MELODIEN "VED SJØMANNS MINNESMERKET"

Melodi: Ole Helmer Andersen
Tekst: Anton Gogstad

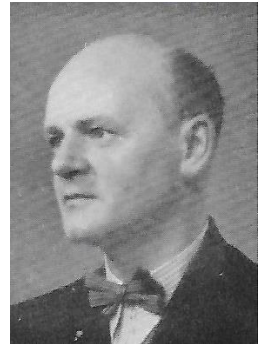
Komponert og skrevet i begynnelsen av 2. verdenskrig av to av Sandefjords Sangforenings medlemmer.

Ole Helmer Andersen (1898-1979). Født i Kristiania.

Lærer først på Rjukan i 1922, Framnes skole i Sandar 1932 og på Store Bergan skole 1935. Bodde på skolen da denne brant ned i 26. januar 1941. Han mistet alt av innbo.

Begynte i Sangforeningen i 1939, 1. tenor. Han dyrket med stor iver musikken og sangen, som solist, instruktør, akkompagnatør og dirigent. Dirigent (vikar) mellom dirigentene Ragnar Røgeberg og John Hustad 30.11.1953-17.5.1954.

Var første dirigent for Sandefjord Maskinistforenings Damekor (1943-51). Han var bror til fru Marie Hamsun (1881-1969) - Knut Hamsuns 2. kone.

Anton Gogstad (1886-1978). Født på Gogstad i Sandar.

Kjøpmann, startet garn- og trikotasjeforretning i Sandefjord i 1910.

Begynte i Sangforeningen i 1920, 1. tenor, formann 1929-31.

Æresmedlem 1953. En meget benyttet konferansier og opplerer i byen.

Var teatersjef ved Sangforeningens markeder/revyer, bl.a. Brødrene Østermans Huskors som ble en stor suksess i 1923. Dette var en klassisk komedie fra tidlig 1900-tall av den svenske arbeiderdikteren Oscar Wennersten. Det handler om de tre dovne brødre ute i skjærgården, Kalle, Lasse og Nisse, og deres driftige hushjelp Anna. Ble oppført mer enn 25 ganger her i byen, og 10 ganger utenbys; Larvik, Tjølling, Tønsberg og Horten.

Etter hva Sangforeningens protokoller viser, ble komposisjonen fremført første gang ved en konsert i Sandefjord kirke 14. desember 1941.

Sangforeningens dirigent var Peder Hansen. Inntekten, kr 872, gikk til trengende i Sandefjord og Sandar til jul.

Referat i Sandefjords Blad: "Tilslutt blev sunget O. H. Andersens malmklare melodi til Sjømannsminnesmerket, en sang hvis tekst grep forsamlingen. Den er skrevet av kjøpmann A. Gogstad".

Fremført ved konserter i Sandar og Sandefjord kirker i 1942 og 1944.

Fremført første gang ved Sjømannsminnesmerket utenfor Sandefjord kirke 17. mai 1945. Sangforeningens dirigent var Einar Gjertsen.

Sangen er senere sunget hver 17. mai av Sandefjords Sangforening, bortsett fra 2020* og 2021 hvor seremonien ble avlyst pga. corona.

GB

* (I 2020 ble det gjort opptak av Sangforeningen som fremførte sangen på tradisjonelt vis foran minnesmerket. Dette ble sendt på lokal-TV 17.mai samme år.)

VED SJØMANNNS MINNESMERKET

Tekst: A. Gokstad - Mel.: O. H. Andersen

**Ved Kirkens bue en sten er reist, symbol på vår stolte stand,
et minne om dem som sitt flag har heist
og stevnet mot fremmed land, og stevnet mot fremmed land.
Han stod på sin post så tro ved ratt,
var trygg om det Knaket i mast.
Sitt håp han hadde til havet satt,
det blev kun et håp som brast - det blev kun et håp som brast.
Nu stirrer han inn i Krigens gru som stanset, som stanset hans ferd underveis.
Hans navn er risset i stenen ru til minne om siste reis,
til minne om siste reis.
Vi sender en takk i stille bønn til gutt og hver modig mann
som trosset faren som havets sønn og kjempet for hjem og land -
og kjempet for hjem og land !**

2014-05-17 kl 1155. Sandefjord. Vi er klar for sang ved sjømannns minnesmerke foran Sandefjord Kirke.

17.05.2014 11:55